

Mas Guineu

Cubelles

Ubicació

Comarca:	Garraf
Lloc/Adreça:	Mas Guineu
Emplaçament	El Mas Guineu s'emplaça a la dreta del riu Foix, a la plana de l'antic delta del curs fluvial.
Alçada:	23
Coordenades:	
Latitud:	41.20643
Longitud:	1.65092
UTM Est (X):	386894
UTM Nord (Y):	4562550

Classificació

Número de fitxa	08074 - 9
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Catàleg, Núm. expedient: 2001/003107/B / BCIL, 1993
Número inventari	IP Arquít. 35118
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	002303500CF86D
Autoria de la fitxa	Xavier Esteve i Gràcia
Data de registre de la fitxa:	dt., 26/03/2019 - 01:00

Descripció

El Mas Guineu s'emplaça a la dreta del riu Foix, a la plana de l'antic delta del curs fluvial. Es tracta d'una masia formada per un conjunt de cossos majoritàriament adossats. L'edifici principal és de planta rectangular, consistent en planta baixa i pis. La façana principal, emblanquinada, està orientada a migdia. L'accés es produeix per un portal d'arc rebaixat flanquejat per sengles bancs correguts de pedra. A la dreta hi trobem una portella i un orifici circular segurament relacionat amb activitats productives, possiblement relacionades amb la vinificació. A banda i banda de la portalada hi trobem dues grans finestres rectangulars i enreixades, amb amplit motllurat de pedra. A l'alçada de la planta pis hi trobem quatre finestres rectangulars, de dimensions més petites. També hi podem veure una obertura circular i un rellotge se sol pintat. El ràfec està format per una tortugada de teula àrab encarregada de recollir les aigües pluvials de la teulada, construïda a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana principal. A l'extrem oriental d'aquest cos hi trobem en un altre segurament adossat posteriorment, en forma de torre consistent en planta baixa i tres plantes pis. En aquest cos les obertures estan formades per un portal d'arc rebaixat sobre el que hi ha una finestra rectangular similar a les descrites anteriorment. Per sobre del nivell de la coberta del cos principal hi trobem tres finestres iguals rematades semicircularment emulant una galeria. Per sobre, en l'espai de sotacoberta encara hi trobem una finestreta més centrada. Un ràfec de maons separa la façana de la coberta. La teulada d'aquest cos, com en l'edifici principal, és a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana principal i està coronada amb campanar d'espadanya d'un ull. En el costat de llevant hi ha cossos annexos de planta baixa destinats a magatzem i garatge, així com un habitatge sense interès arquitectònic. En el costat de ponent, al costat de l'entrada hi ha un conjunt en el que hi havia un trull, un safareig i un pou. A la part de davant de la casa s'hi emplaçava una gran era enrajolada. A la part del darrera els diferents cossos creen un espai, tancat per un mur a mode de baluard, destinat a activitats de corral i agropecuàries.

Història

La primera referència d'aquesta masia data de 1666, quan apareix citada a l'inventari de béns de Francesc Almirall com a "Casa la guineu o Miql Escardo". Els Escardó disposaven de diferents propietats a la zona de Gallifa, entre les que es compten aquesta i el Mas Xinxola. La venda de Mas Guineu als Carbonell es produí en algun moment entre el 1666 i el 1711, quan el rector de Sant Antoni de Vilanova, mossèn Anton Carbonell comprà el Mas Guineu, segons s'esmenta a l'escriptura notarial de 1825. Ja difunt el propietari, el 1711, els marmessors de mossèn Anton Carbonell van vendre-la a Josep Carbonell. El 1748 heretà la propietat Amador Carbonell, el qual la donà en herència a Josep Carbonell i Casas el 1759. El 1812 el fill d'aquest, Jaume Carbonell d'heretà i 3 anys més tard la donà al seu fill, Josep Carbonell i Oliva. El 1825 aquest la vengué als tutors d'Antoni Mañosas i Tort, aleshores amb uns 19 anys, qui esdevindria alcalde de Vilanova entre 1848 i 1849. Un any més tard, el 1850, Antoni Mañosas cedí la masia al seu fill Antoni Mañosas i Ricart. El 1865 aquest vengué la masia a Dolors Ricart i Marquès, veïna de Vilanova, la qual el 1876 la donà en herència als seus nebots Francesc i Ricard Mañosas i Ricart. En morí el 1905 el segon sense descendència, la masia passà al primer en plena possessió. Durant el temps en què passà de mà en mà dins d'aquesta família, s'anomenà Masia Mañosas El 1921 Cristina Mañosas i Ricart, germana de Francesc Mañosas i Ricart vengué la propietat a Josep Padern i Sabater, de Barcelona, del qual passà amb la seva mort, el 1828, a la seva vídua, Dolors Padern i Utgès. Mesos després aquesta la vengué al vilanoví Joan Ferrer i Rovira, de qui va passar a la família propietària de Mas Guineu actualment. Un dels edificis, concretament el situat més a l'est del conjunt, sembla que es destinava als masovers i a residència temporal dels ramaders transhumants.

Bibliografia

Catàleg i Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental de Cubelles. Núm. expedient: 2001/003107/B. Aprovació inicial 25/01/2001, aprovació provisional 18/09/2002, data publicació: 02/02/2004.

MARTÍNEZ, X. (2018) "El Mas Guineu", Anuari Grup d'Estudis Cubellencs Amics del Castell. Cubelles: Grup d'Estudis Cubellencs Amics del Castell. p. 43-58.

PINÓS, N. (1998) "Apunts sobre l'arquitectura del terme municipal de Cubelles", Quaderns científics i tècnics de restauració monumental, Barcelona: Diputació de Barcelona. pàg. 69-87.

